

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Michalíka, JUDr. Gabriely Šimonovej, JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 23. júna 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného **J. Š.**, vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-4T 31/2007, o dovolaní, ktoré podal obvinený **J. Š.**, zastúpený JUDr. D. R., advokátom v Bratislave, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. apríla 2011, sp. zn. 1 To 12/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného **J. Š. o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „Špecializovaný trestný súd“) z 22. júla 2009, sp. zn. BB-4T 31/2007, bol obvinený **J. Š.** uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (ďalej len „Tr. zák.“) na tom skutkovom základe, že

ako spoločník a konateľ spoločnosti S., s. r. o., so sídlom V. cesta č. X., B., v čase od 11. júla 1995 do 4. marca 1999 v rozpore s predmetom činnosti spoločnosti uzatváral s občanmi zmluvy o pôžičke, v ktorých sa spoločnosť zaväzovala, že je schopná zhodnotiť ich vklady mimoriadne výhodným úrokom minimálne s ročnou úrokovou sadzbou 40 %, čo odôvodňoval tým, že týmto občanom predstieral, že spoločnosť S., s. r. o., disponuje takým personálnym a materiálnym zabezpečením, a tak lukratívnymi podnikateľskými zámermi, ktorých realizáciou je zabezpečené, že bude schopná splatiť istiny s úrokom a pod touto zámienkou za podpory reklamnej kampane v tlačových médiách bez dostatočného majetkového ručenia firmy S., s. r. o., a bez reálnej záruky vrátenia finančných prostriedkov,

keďže S., s. r. o., nikdy nemala majetok vo výške vkladov a nebola schopná ručiť za prevzaté záväzky, uzatvoril v tomto období s 330 občanmi zmluvy o pôžičke vedené na účte 249 s niekoľkonásobným navyšovaním vkladov v jednotlivých rokoch v celkovej hodnote 202 873 650 Sk (6 734 171,48 eur). Nakoľko spoločnosť S., s. r. o., vykazovala záporný hospodársky výsledok pod zámenkou ešte výhodnejšieho zhodnocovania vkladov, čo opätovne nemalo reálny podklad v hospodárskych výsledkoch, zabezpečil transformáciu spoločnosti S., s. r. o., na akciovú spoločnosť S., a. s., so sídlom V. cesta č. X., B., v ktorej vykonával funkciu predsedu predstavenstva podľa výpisu z obchodného registra v čase od 5. marca 1999 do 2. októbra 2000 so základným imanom 1 000 000 Sk (33 193,92 eur), ktoré bolo postupne navýšené až na sumu 211 888 000 Sk (7 033 393,08 eur), ktorá reálne nevyjadrovala skutočný súhrn peňažných i nepeňažných vkladov do spoločnosti, pričom prebraté záväzky zo zmlúv o pôžičkách v objeme 163 592 516 Sk (5 430 276,70 eur) previedol na spoločnosť S., a. s., a s veriteľmi podpísal zmluvu o upísaní akcií, na základe ktorej sa občania, ktorým nebola vysporiadaná zmluva o pôžičke, stali majiteľmi akcií spoločnosti S., a. s.. K 31. decembru 1999 tak spoločnosť S., a. s., predala 408 osobám akcie v nominálnej hodnote 200 222 986 Sk (6 646 185,55 eur), ktoré sa zaviazala zmluvou o budúcej zmluve o kúpe cenných papierov odkúpiť v mesiacoch august 1999 až november 2000 s ročným výnosom 39 %, čo predstavuje čiastku 262 039 403 Sk (8 698 114,68 eur), čo sa nemohlo uskutočniť z dôvodu toho, že spoločnosť S., a. s., mala od počiatku záporné hospodárske výsledky a z tohto dôvodu spoločnosť S., a. s., tiež neuhradila záväzky zo zmlúv o pôžičke na účte 249 v celkovej hodnote neuhradených istín 28 150 058 Sk (934 410,74 eur). Ako predseda predstavenstva spoločnosti S., a. s., naďalej zavádzal občanov propagáciou neexistujúcich úspechov firmy S. a. s., S.G. a. s., a ostatných dcérskych spoločností, od občanov vyberal finančné prostriedky a k 31. januáru 2000 vystavil 111 občanom zmenky v celkovej hodnote 15 934 663 Sk (528 933,91 eur), ktoré mali občania získať späť v dohodnutých termínoch zvýšené o dohodnuté úroky, ďalej v období od 19. novembra 1999 do 31. januára 2000 ako predseda predstavenstva spoločnosti S., a. s., uzatvoril celkom s 581 osobami zmluvy o prevode cenných papierov, na základe čoho sa spoločnosť stala majiteľom dlhopisov v hodnote 11 400 000 Sk (378 410,68 eur) a občania majiteľmi akcií, ktoré sa spoločnosť zaviazala zmluvou o budúcej zmluve o kúpe cenných papierov odkúpiť v dohodnutom termíne v nominálnej hodnote vydaných akcií zvýšenej o 17,5 % až 29 % a v období mesiaca jún 1999 až november 1999 uzavrel s 24 osobami zmluvu o obstaraní vecí, predmetom ktorej bolo obstaranie príležitosti uzatvoriť zmluvu o výstavbe domu, za ktorým účelom vybral od občanov 2 700 000 Sk (89 623,58 eur), pričom k splneniu vyššie

uvedených záväzkov nemohlo dôjsť, pretože firma S., a. s., od počiatku vykazovala záporné hospodárske výsledky. Ako predseda predstavenstva spoločnosti S. G., a. s., so sídlom V. cesta č. X., B., v čase od 3. decembra 1997 do 30. mája 1999 za účelom zabezpečenia finančných zdrojov ku krytiu svojich podnikateľských aktivít uzatvoril najmenej s 22 osobami zmluvu o pôžičke v celkovej hodnote 7 391 993 Sk (245 369,22 eur) s úrokom 40 % per annum a vyšším, pričom k splneniu vyššie uvedeného záväzku nemohlo dôjsť pre záporné hospodárske výsledky spoločnosti. Obžalovaný tak spôsobil najmenej 408 akcionárom spoločnosti S., a. s., škodu vo výške najmenej 200 222 986 Sk (6 646 185,55 eur), 111 majiteľom zmeniek škodu vo výške najmenej 15 934 663 Sk (528 933,91 eur), 581 osobám, od ktorých spoločnosť odkúpila dlhopisy, škodu vo výške najmenej 6 120 000 Sk (203 146,78 eur), 24 osobám – záujemcom o sľučné byty škodu vo výške 2 400 000 Sk (79 665,41 eur), presne nezistenému počtu osôb, ktoré uzavreli zmluvu o pôžičke so spoločnosťou S., a. s., škodu vo výške 28 150 058 Sk (934 410,74 eur) a najmenej 22 osobám, ktorí uzatvorili zmluvu o pôžičke so spoločnosťou S.G., a. s., vo výške najmenej 7 391 993 Sk (245 369,22 eur).

Špecializovaný trestný súd za tento trestný čin uložil obvinenému **J. Š.** podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradil do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny.

Naproti tomu bol obvinený J. Š. tým istým rozsudkom podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku č. 301/2005 Z. z. (ďalej len „Tr. por.“) oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 125 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obvinený stíhaný, a ktorého sa mal dopustiť tak, že

ako generálny riaditeľ a predseda predstavenstva S., a. s., v snahe zneprehľadniť tok peňazí a zakryť vlastný prospech zo súkromne vykonávaných finančných operácií pre vlastné obohatenie zatajil a nepredložil na evidenciu prijatie pôžičiek od 15 osôb v celkovom objeme 13 566 000 Sk (450 308,70 eur), finančné prostriedky získané z predaja zmeniek spoločnosti S., a. s., od 37 osôb v celkovej výške 7 134 740 Sk (236 498,04 eur), finančné prostriedky vedené na finančných účtoch spoločnosti vo výške 3 093 643 Sk (102 690,13 eur) a zisk z prevodu 538 kusov dlhopisov FNM v hodnote 5 370 000 Sk (178 251,34 eur), tieto neodviedol na zaevidovanie do spoločnosti S., a. s. Následne v snahe sťažiť vykonanie

úctovnej kontroly a uzávierky, ktorá za rok 1999 nebola vykonaná napriek uloženému pokynu dozornej rady S., a. s., v úmysle zatajiť pred ňou skutočný stav hospodárenia a výšku záväzkov firmy S., a. s., pracovníkom S., a. s., zakázal styk s verejnosťou údajne kvôli nutnosti pracovať a vykonávať administratívne práce vo firme. V polovici marca 2000 jasne si uvedomujúc neúnosnosť daného stavu a blízke odhalenie pravej činnosti S. a. s., tiež pod vplyvom viacerých exekúcií účtov spoločnosti S., a. s. ktorá nesplácala svoje záväzky, vydal príkaz na odstránenie účtovných dokladov spoločnosti S., a. s., ktoré po odvezení z priestorov spoločnosti I., a. s., na V. ceste č. X. v B. ukryl v prenajatej garáži firmy B., a. s., na S. V. č. X. v B., odkiaľ následne boli prevezené na ukrytie do obce O. P. v pivnici rodinného domu č. X. svedka J.K., čím obvinený J. Š. podstatne sťažil prehľad o stave hospodárenia spoločnosti S., a. s..

Rozsudok Špecializovaného trestného súdu nadobudol právoplatnosť 11. apríla 2011, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 1 To 12/2009, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného J. Š. zamietol.

Odpis uznesenia odvolacieho súdu bol doručený obvinenému J. Š. 14. júna 2011 a jeho obhajcovi JUDr. P. J. 10. júna 2011 (č.l. 12317, zv. 52).

Špecializovaný trestný súd predložil 2. januára 2013 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený J. Š. prostredníctvom svojho obhajcu 30. novembra 2012 na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. apríla 2011, sp. zn. 1 To 12/2009, z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. b) a písm. g) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011, že súd rozhodol v nezákonnom zložení, zhrnul obvinený do štyroch nasledovných bodov:

- trestná vec nebola pridelená po zániku Špeciálneho súdu a vytvorení Špecializovaného trestného súdu v súlade s ustanovením § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) na konanie zákonnému sudcovi a v konaní bez zjavného dôvodu pokračoval nový senát nového súdu personálne zhodne obsadený ako dovtedajší senát bývalého Špeciálneho súdu;

- v čase vyhlásenia rozsudku neexistoval rozvrh práce Špecializovaného trestného súdu a teda trestná vec ani nemohla byť pridelená konkrétnemu senátu, a rozvrh práce Špecializovaného trestného súdu bol prijatý až nasledujúci deň po vyhlásení rozsudku, pričom rozvrh práce s obsahom ako vyžadujú príslušné ustanovenia zákona o súdoch bol následne vydaný až 7. septembra 2009;
- vo veci konali a rozhodovali sudcovia, ktorí podľa dostupných informácií neboli menovaní do funkcie sudcu Špecializovaného trestného súdu Súdnou radou Slovenskej republiky, ani neboli na tento súd so svojím súhlasom prelození v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov;
- vzhľadom na krátkosť času, ktorý uplynul od vytvorenia Špecializovaného trestného súdu do rozhodnutia vo veci samej (5 dní) je taktiež otázne, ako bol kreovaný senát, a ako bol do funkcie ustanovený jeho predseda, ktorý 22. júla 2009 vyhlásil rozsudok, ktorým bol obvinený uznaný vinným.

Ďalej v podanom dovolaní uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 v tom smere, že znalec Ing. M. Ž. nepostupoval pri podaní znaleckého posudku v súlade so zásadou odbornosti, účelnosti, nestrannosti a pri dodržaní povinnosti konať osobne, keďže pri spracovaní znaleckého posudku využil aj súčinnosť svojho syna a sprístupnil tak údaje z trestného spisu nepovolanej osobe a spolupracoval aj so zamestnancami spoločnosti znalca - E. s. r. o. na spracovaní jednotlivých častí posudku. Konajúci súd sa nedostatočne vysporiadal s rozpormi vzniknutými v rámci znaleckého dokazovania a nie je možné zistiť, na základe akých skutočností dospel k záveru, že znalecký posudok je dostatočným podkladom pre rozhodnutie v merite veci. S poukazom na závažnosť a kvantitu pochybení, ktoré sa v súvislosti s podaním znaleckého posudku Ing. M.. Ž. vyskytli, ako aj pochybnosti o znalcovej nezáujatosti, je tento posudok postihnutý vadami, je nezákonný a nepoužiteľný ako dôkaz v trestnom konaní.

Dovolateľ preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že predmetným uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon podľa § 371 ods. 1 písm. b) a písm. g) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 v jeho neprospech, a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. apríla 2011, sp. zn. 1 To 12/2009, ako aj rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 22. júla 2009, sp. zn.

BB 4 T 31/2007. Ďalej navrhol, aby prvostupňový súd podľa § 388 ods. 1 Tr. por. vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V zmysle § 376 Tr. por. sa k obsahu podaného dovolania 19. decembra 2012 vyjadrila prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátorka“), podľa ktorej dôvody dovolania neboli naplnené. Podľa jej názoru nie je možné súhlasiť s tým, že vo veci rozhodoval súd v nezákonnom zložení len z dôvodu zmeny v názve bývalého Špeciálneho súdu na Špecializovaný trestný súd. Špecializovaný trestný súd bol v súlade s ustanovením § 50 ods. 1 zákona o súdoch upravený aj rozvrh práce Špeciálneho trestného súdu tak, že rozvrh práce účinný od 1. januára 2009 v znení dodatkov je naďalej účinný. Rozvrh práce Špeciálneho súdu nestratil svoju účinnosť, a nemožno preto konštatovať, že v čase vyhlásenia rozsudku, neexistoval rozvrh práce špecializovaného trestného súdu, pretože tento nikdy nestratil účinnosť. Vyvodzovať z totožného zloženia senátu Špeciálneho súdu a Špecializovaného trestného súdu, že vec bola odňatá zákonnému sudcovi je záver špekulatívny. Príslušnosť súdu, a tiež rozvrh práce súdu, bol ustanovený v súlade s platnými zákonmi.

Rovnako aj znalecký posudok podaný znalcom Ing. M. Ž. bol vypracovaný v súlade s Trestným poriadkom a nespochybňuje ho ani odborné vyjadrenie Ing. C., ktorý ho poskytol bez znalostí o základných faktoch trestnej činnosti obvineného. Znalec Ing. M. Ž. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý, zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku a vysporiadal sa aj námietkami Ing. C., s ktorými bol konfrontovaný. Jeho prípadná, ani nie spolupráca, len pomoc od syna, keď sa mu pokazil počítač, na ktorom si znalecký posudok a výpočty k nemu ukladal, je pre závery trestného konania úplne irelevantná. Znalecký posudok bol vyhodnotený súdom v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov, a nebola mu pripisovaná vyššia právna sila, ako ostatným dôkazom, ktoré vyhodnotení súdu viedli k odsudzujúcemu rozsudku vecne príslušného súdu v zákonnom zložení senátu a na základe zákonne získaných dôkazov.

Na základe týchto skutočností prokurátorka navrhla dovolanie obvineného J. Š. podľa § 382 písm. c) Tr. por. zamietnuť.

So zreteľom na novelu Trestného poriadku vykonanú zákonom č. 226/2011 Z.z. a prechodné ustanovenie § 567j ods. 2 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky použil

na rozhodovanie o dovolaní obvineného J. Š. Trestný poriadok účinný od 1. septembra 2011; v zmysle prechodného ustanovenia § 567j ods. 6 až 7 Tr. por., ustanovenia § 370 a § 371 Tr. por. sa použili v znení Trestného poriadku účinného do 31. augusta 2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por. účinného do 31. augusta 2011), ale súčasne po preskúmaní veci zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Na vysvetlenie tohto záveru treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t. j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. účinného do 31. augusta 2011. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia. **Dôvody dovolania sú** - v porovnaní s dôvodmi zakotvenými pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní - **podstatne užšie**.

Obvinený J. Š. uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011, podľa ktorého je dovolanie možné podať aj vtedy, keď súd rozhodol v nezákonnom zložení. V tomto smere obvinený namietal, že po zániku Špeciálneho súdu a vytvorení Špecializovaného trestného súdu nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. mája 2009, sp. zn. PL. ÚS 17/2008, jeho trestná vec nebola pridelená v súlade s ustanovením § 3 ods. 3 zákona o súdoch na konanie zákonnému sudcovi, pretože

v predmetnom konaní pokračoval nový senát nového súdu personálne zhodne obsadený ako senát bývalého Špeciálneho súdu (v zložení z predsedu senátu JUDr. Oldřicha Kozlíka a členov senátu JUDr. Romana Púchovského a Zdenky Cabanovej). Navyše v čase vyhlásenia rozsudku na novovzniknutom Špecializovanom trestnom súde neexistoval rozvrh práce (vydaný až 7. septembra 2009).

Dovolací súd dospel k záveru, že tento senát prvostupňového súdu bol zložený v súlade s ústavne garantovaným právom uvedeným v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Ide o zásadu, ktorá v demokratickom právnom štáte predstavuje jednu z garancií nezávislého a nestranného súdneho rozhodovania. Uplatňovanie tejto zásady má zabezpečiť občanovi, aby ochranu jeho právam poskytol sudca ako predstaviteľ tej zložky súdnej moci, ktorá má právomoc o veci konať, a aby ochranu práva v rámci súdnej moci poskytol sudca zo súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný.

Predmetná ústavná zásada bola premietnutá i do zákona o súdech, konkrétne do ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený **v súlade so zákonom a s rozvrhom práce** na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

Za zákonného sudcu v zmysle citovaného ustanovenia treba považovať sudcu, ktorý spĺňa zákonom určené predpoklady na výkon sudcovskej funkcie, bol natrvalo alebo dočasne pridelený na výkon funkcie k určitému súde, jeho funkcia nezanikla a bol určený na prerokovanie konkrétnej veci v súlade s rozvrhom práce príslušného súdu. Rozhodovanie každej veci príslušným (zákonným súdom a sudcom) je preto neodmysliteľnou podmienkou spravodlivého procesu. Z uvedeného vyplýva, že základné právo na zákonného sudcu nie je vyčerpané len zákonným vymedzením vecnej a miestnej príslušnosti súdu, ale súčasťou tohto práva je i zásada pridelovania súdnej agendy, v určovaní zloženia jednotlivých senátov na základe pravidiel obsiahnutých v rozvrhu práce príslušného súdu.

V zmysle prechodného ustanovenia § 567f ods. 1 zákona č. 291/2009 Z.z. o Špecializovanom trestnom súde a o zmene a doplnení niektorých zákonov k úpravám účinným dňom vyhlásenia nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. mája 2009,

sp. zn. PL. ÚS 17/08, v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, vo veciach, ktoré patria do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, je príslušný na konanie Špecializovaný trestný súd, ak ďalej nie je ustanovené inak. V kontexte ďalšieho prechodného ustanovenia § 18i predmetného zákona uvedeného v čl. XII. došlo aj k úprave výkonu súdnictva, všetkých práv a povinností vrátane prechodu správy majetku štátu, práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov a štátnozamestnaneckých vzťahov a iných obdobných právnych vzťahov a práv a povinností z osobných vzťahov sudcu k štátu, ktoré prechádzajú dňom vyhlásenia citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v Zbierke zákonov Slovenskej republiky zo Špeciálneho súdu na Špecializovaný trestný súd.

Citovaný zákon upravil kontinuitu výkonu súdnictva na novovytvorenom Špecializovanom trestnom súde, teda predovšetkým rozhodovacia činnosť sudcov a senátov bývalého Špeciálneho súdu, ktorí prejednávali trestné veci pridelené náhodným výberom v súlade so zákonom a vtedy platným rozvrhom práce. Touto právnou úpravou bolo umožnené konajúcim senátom, aby plynule pokračovali v prerokovaní a rozhodovaní v konkrétnych trestných veciach, ktoré v danom čase tvorili nápad v tom-ktorom senáte, bez zmeny v zložení senátu.

Nadväzujúc na uvedené a z dôvodov, ktoré podrobne rozviedol aj odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, a na ktoré ďalej v podrobnostiach dovolací súd odkazuje, dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 naplnený nebol.

Tvrdenia a právne názory, ktorými zdôvodnil obvinený existenciu dovolacieho dôvodu, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 zhrnul tak, že rozhodnutia súdov oboch stupňov sú založené na nezákonnom dôkaze-znaleckom posudku Ing. M. Ž., ktorý pri spracovaní posudku postupoval v spolupráci s ďalšími osobami (synom a zamestnancami).

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t.j. k vykonávaniu dôkazov súdom. Prirodzene zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania, pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom nie sú v trestnom

konaní použiteľné a nie je možné ich vyhodnotiť ani v prípade, keby boli na hlavnom pojednávaní súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa preto vyžaduje, aby sa napadnuté súdne rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy. Zároveň treba uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa nevzťahuje na posledné štádium dokazovania – na hodnotenie dôkazov. V trestnom konaní, platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Platný Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, čo sa týka miery dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por.

K námietke obvineného o nepoužiteľnosti znaleckého posudku Ing. M. Ž. pre jeho podstatné vady bližšie rozvedené v podanom dovolaní, dovolací súd pripomína, že rovnakou námietkou sa súdy oboch stupňov už zaoberali a vysporiadali sa s ňou náležitým spôsobom, preto je v podrobnostiach potrebné poukázať najmä na odôvodnenie druhostupňového uznesenia (str. 9-10). Dovolací súd preto konštatuje, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 naplnený nebol.

Z vyššie uvedeného rozboru vyplýva, že dovolanie obsahuje argumenty a subjektívne názory stojace mimo uplatnených dovolacích dôvodov, lebo dovolací súd po preskúmaní veci žiaden z týchto dovolacích dôvodov nezistil.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b) a písm. g) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011, dovolací súd musel dovolanie obvineného J. Š. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 23. júna 2014

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová

